

NIEUWSBRIEF

STICHTING VETERANEN OEGSTGEEST

Jaargang 3 - nummer 1

Januari 2024

Stichting Veteranen Oegstgeest

Telefoonnummer : 06-83580746

E-mailadres : st.veteranen.oegstgeest@gmail.com

www.facebook.com/VeteranenOegstgeest

[St. Veteranen Oegstgeest - Home \(veteranen-oegstgeest.nl\)](http://veteranen-oegstgeest.nl)

(Bij de voorplaat; Lichtjes op Oorlogsgraven op Kerstavond 2023.)

Inhoudsopgave:

1. Bestuur Stichting Veteranen Oegstgeest (SVO).
2. Van het Bestuur/Redactie.
3. De Veteranenpen: Het verhaal van Tammo.
4. Naamgevingceremonie in Hillegom.
5. Bestuursvergadering.
6. Herdenking te Zwartewaal.
7. Veteranencafé.
8. Oudejaarsbijeenkomst Gemeente Oegstgeest.
9. Kerst-Saamhorigheidsmaaltijd.
10. Lichtjes op de Oorlogsgraven.
11. Humor in uniform.
12. Foto-collage.

1. Bestuursleden.

Voorzitter
Joop Verdonk

Secretaris
Barbera Hermans-Groen

Penningmeester
Bert Hermans

Alg. bestuurslid en Hoofdredacteur
Willem van den Houten

Alg. bestuurslid
Edwin Dusoswa

2. Mededelingen door het bestuur.

*Het bestuur van de Stichting Veteranen
Oegstgeest wenst alle lezers van de Nieuwsbrief
een voorspoedig en gelukkig - maar bovenal
gezond Nieuwjaar toe.*

- **Veteranencafés in 2024**

Op 11 januari, 8 februari, 14 maart, 11 april, 9 mei, 13 juni, 11 juli, 8 augustus, 12 september, 10 oktober, 14 november en op 12 december 2024. Van 16:00 tot 18:00 uur kunnen alle veteranen en oud-geüniformeerden van Oegstgeest en omstreken weer terecht in de Bomenzaal van het Dorpscentrum.

- **Reactie van de Stichting Kringloop Oegstgeest (SOEK)**

Naar aanleiding van ons bedankje voor de donatie van de Soek heeft deze stichting het navolgende Artikel in hun Nieuwsbrief geplaatst.

Stichting Veteranen Oegstgeest (SVO)

Tijdens de vrijwilligersbarbecue op 20 jl. ontving de Stichting Veteranen Oegstgeest (SVO) uit handen van onze voorzitter Maria Smits, een cheque voor €1.000,- . Voor velen zal zowel deze stichting als hetgeen zij doen onbekend zijn, en daarom een toelichting.

In 2020 werd het Veteranencomité Oegstgeest opgericht. Twee jaar later, in juni 2022, werd het een Stichting en veranderde de naam in Stichting Veteranen Oegstgeest (SVO).

Het doel van de SVO is het op positieve wijze zichtbaar maken van de veteranen in de Oegstgeester samenleving. Dit wordt gedaan door hen een betekenisvolle en

maatschappelijke rol te geven. Zo is de SVO betrokken bij de herdenkingen op 4 mei en 15 augustus. Zij onderhouden de oorlogsgraven op de begraafplaats bij het Groene Kerkje, en op Kerstavond plaatst de SVO lichtjes op deze graven.

Heeft u het “Witte Anjerperkje” bij het Gemeentehuis al eens gezien? Dit is door de SVO aangelegd uit respect en waardering voor de veteranen. Zij onderhouden zelf dit perkje.

Verder bestaat de maatschappelijke rol uit het bezoeken van minder mobiele Oegstgeester veteranen en wordt waar nodig Nuldelijnsondersteuning vanuit de regio geregeld.

Een ander niet te vergeten [maatschappelijk/sociaal] aspect van de SVO is de invulling die zij geven aan het project “Veteraan in de klas”. Dit is gelanceerd door het Nederlands Veteraneninstituut. In dit programma geven veteranen vrijwillig gastlessen aan leerlingen van basisscholen tot universiteiten. Om dit breder uit te dragen zal het bestuur van de SVO in de toekomst inventariseren of er in Oegstgeest voldoende interesse is voor lezingen over veteraan-gerelateerde onderwerpen.

De veteranen van het SVO trekken er samen geregeld op uit, naar bijvoorbeeld de Nederlandse Veteranendag, SAIL 2023 of de Marinedagen in Den Helder. De ervaringen worden uitgewisseld tijdens het maandelijkse Veteranencafé in het Dorpscentrum. Op deze bijeenkomsten zijn behalve alle veteranen van de Duin & Bollenstreek, eveneens alle oud-militairen, oud-politiemensen en oud-brandweerpersoneel uit Oegstgeest en omstreken van harte welkom.

Al met al heeft de SVO een bijzondere en maatschappelijk waardevolle rol in Oegstgeest, die van harte ondersteund wordt door de SOEK.

(advertentie)

Dorpscentrum Oegstgeest is op zoek naar vrijwilligers!
Wil je meer weten of heb je vragen?
Neem dan contact op met bedrijfsleider, Ruud Brouwer via :
bedrijfsleider@dorpscentrumoegstgeest.nl

(advertentie)

WWW.KRINGLOOPOEGSTGEEST.NL

Word vrijwilliger

De SOEK biedt vrijwilligers een gezellige en informele werkplek. Je werkt bovendien altijd in teamverband. Je krijgt de kans nieuwe vaardigheden te leren en je eigen kennis en ervaring aan collega's door te geven. Omdat alle vrijwilligers samenwerken en met klanten omgaan, is het van belang dat je klantvriendelijk bent.

Bij de Soek kun je veel verschillende taken op je nemen, afhankelijk van je belangstelling. Het werk is nooit saai of eentonig!

3 De Veteranenpen.

Tammo van Hoorn

Na Edwin en Wil is de eer aan mij om de veteranenpen in te vullen. Ik hoop jullie wat meer inzicht te geven in wie ik ben en wat ik bij Defensie heb gedaan.

We gaan terug naar eind jaren zeventig toen ik eindexamen VWO in Arnhem deed. In de jaren daarvoor was het duidelijk, ik zou naar de Technische Universiteit Twente gaan om Werktuigbouwkunde te gaan studeren. Tijdens mijn eindexamenjaar wist ik niet of ik wel vijf jaar achterelkaar wilde gaan studeren. Mijn vader werkte als docent aan de Landbouw Universiteit in Wageningen. Ik heb mijn twijfels met hem gedeeld en hij had wel wat ervaring met het begeleiden van studenten. Hij vroeg mij toen of ik het Koninklijk Instituut voor de Marine (KIM) kende. Nee, daar had ik nooit van gehoord. Ik had wel van de Koninklijke Militaire Academie (KMA) gehoord maar van een soortgelijke opleiding in Den Helder voor de Marine had ik nog nooit gehoord. Ik had mij ook nog nooit verdiept in het type schepen van de Marine, ik had geen flauw idee wat mij te wachten stond maar het vertrouwen van vader dat ik daar wel op mijn plaats zou zijn was voor mij voldoende. Enfin, het gevolg was dat ik op 17 augustus 1981 in Den Helder op het KIM onder de krijgstucht werd gesteld als Adelborst voor de Technische Dienst.

Aan het begin van mijn Defensie loopbaan.

Ik kwam er al snel achter dat ik ook via dit traject vijf jaar in de collegebanken zou zitten. Gelukkig was de afwisseling wel iets groter vergeleken met Twente. In het najaar van 1981 gingen we met het eskader op bootjesreis. Ik werd ingedeeld aan boord van Hr.Ms. Kortenaer¹, een (voor die tijd) modern S-fregat. In die periode werden de laatste Van Speijk fregatten uit de vaart gehaald. Tijdens de bootjesreis hebben we Lissabon, La Coruna en Plymouth aangedaan. Het leven en werken aan boord sprak mij enorm aan, helaas was de bootjesreis maar 4 weken. Hierna volgde drie jaar studeren aan het KIM in Den Helder. Het leven binnen het KIM en in Den Helder was in die periode erg leuk met hoogtepunten zoals het jaarlijkse Assaut (een gala bal), de sportwedstrijden tussen de Cadetten en de Adelborsten en dieptepunten zoals weer een onvoldoende voor een tentamen Analyse of Politicologie. Na drie jaar ging ik als Luitenant ter zee 3^e klasse (LTZT3) varen aan boord het S-fregat Hr.Ms. Abraham Crijnssen om mijn takenboek te maken en mij te kwalificeren als chef van de wacht in de Technische Centrale. Mijn collega's van de zeedienst gingen op de brug de wacht lopen en moesten zich daar kwalificeren als officier van de wacht.

¹ Ik schrijf hier bewust over Hr.Ms. schepen omdat in die periode Koningin Beatrix op de troon zat.

In het halve jaar dat ik aan boord was heb ik meerdere reizen met het eskader gemaakt waarbij we ook veel havens bezochten. Helaas moest ik weer terug naar het KIM voor een half jaar studie in Den Helder met aansluitend een jaar studie aan de Technische Universiteit Delft.

Hr.Ms. Poolster

Na de vele uren studie ging ik eindelijk varen op een echte functie. Ik werd platform officier op het bevoorradingschip Hr.Ms. Poolster. Op dat moment was de Poolster het laatste schip met een stoomvoortstuwing, alle andere schepen hadden gasturbines of dieselmotoren.

Ik ga nu een paar jaar verder. Het is begin 1990 en ik had, na mijn varende plaatsingen, een walplaatsing in Den Haag gekregen bij de sectie dieselmotoren van de toenmalige afdeling Platformsystemen van de Directie Materieel. Aan de ene kant moest je allerlei problemen oplossen van dieselmotoren die de Marine op dat moment in gebruik had. Aan de andere kant werd je ook gevraagd om mee te denken bij nieuwbouwprojecten. In die periode werd er ook gestudeerd over een nieuw Amfibisch Transport Schip. Deze studie heeft geresulteerd in de Landing Platform Dock (LPD) waarvan de Rotterdam de eerste was. Ik was op dat moment een jonge LTZTOC en mij werd gevraagd hoe de voortstuwing van zo'n schip eruit kon zien. Ik ben samen met een burger collega, die verstand had van elektrotechniek, gaan zitten puzzelen. We hebben het toen gewaagd om (onderbouwd met verschillende studies) een dieselelektrische voortstuwing² voor te stellen. We hebben dat toen ook nog gepresenteerd voor een zaal vol ervaren kolonels en oversten. Het resultaat laat zich wellicht raden. Die burger en die jonge 2OC snappen helemaal niets van de varende vloot en dit kon echt niet volgens alle senioren. Het bestek van de Rotterdam werd geschreven met daarin een diesel-directe voortstuwing. Dit project werd samen met Spanje opgelopen waarbij twee gelijke schepen werden gebouwd, eentje in Spanje en eentje in Nederland. Mijn periode in Den Haag was voorbij en ik moest weer varen. Maar in de kerst van dat jaar is er iets heel bijzonders gebeurd, er heeft zich een soort revolutie (of mouterij) in Den Haag voorgedaan waarvan ik op dit moment nog steeds niet precies weet hoe het heeft kunnen plaatsvinden. Het resultaat van deze

² Ik wil best wel meer in detail vertellen wat hier het bijzondere of speciale van is maar dat gaat te ver voor deze veteranenpen.

revolutie/muiterij was dat de diesel-directe voortstuwing werd vervangen door een dieselelektrisch voortstuwing. Het gevolg was dat Spanje zich gepasseerd voelde en dat zowel Hr.M. Johan de Witt als Zr.Ms. Karel Doorman later ook een dieselelektrische voortstuwing kregen. Die burger en deze 2OC waren dus niet zo gek.....

Hr.Ms. Abraham van der Hulst

Tussendoor heb ik veel gevaren. Een nieuw M-fregat (Hr.Ms. Abraham van der Hulst) in Vlissingen opgehaald. Naar de Golf onder dreiging van Saddam, met mariniers naar Noorwegen of inzet onder de VN voor de kust van Liberia.

We maken weer een paar sprongen in de tijd en we gaan naar zomer 2004. Ik was intussen ook in Delft afgestudeerd als Hogere Veiligheidskundige (Officieel: Master of Safety Health and Environment) en ik had mijn eerste (en laatste) varende functie vervuld als overste als Hoofd Materieelsdienst (HMD) van Hr.Ms. Rotterdam. Hier moet ik wel een leuke anekdote aan toevoegen. Voordat ik naar de Rotterdam ging kwam de plaatsingsofficier bij mij langs en hij legde mij een keuze voor. Ik mocht kiezen tussen Hr.Ms. Zeven Provinciën en Hr.Ms. Rotterdam. In mijn eerste functie als LTZT1 was ik manager exploitatie voorbereiding binnen het projectteam van de Rotterdam en ik had de hele ceremonie van de doop van de Rotterdam samen met de bouwwerf georganiseerd. Samen met het feit dat ik een rol had gespeeld bij de keuze van de voortstuwing maakte de keuze voor mij niet moeilijk. Ik wilde varen als HMD van Hr.Ms. Rotterdam.

Hr.Ms. Rotterdam

Nu terug naar de zomer van 2004. Ik wist dat het einde van mijn varende periode eraan zat te komen en dat ik bureauwerk moest gaan doen. Ik werd gevraagd om een functie aan te nemen als onderzoeker voor de Tijdelijk Commissie Ongevallenonderzoek (TCOD), de TCOD moest later opgaan in de Onderzoeksraad voor Veiligheid (OVV). De vuurwerkramp in Enschede (13 mei 2000) was een nationale ramp en ook de aanleiding voor het oprichten van de OVV. In 2000 bestond alleen de raad voor Transport Veiligheid (RTV) die alleen bevoegd was om onderzoek te doen binnen de transportsector. Door de vuurwerkramp Enschede ontstond er steun voor een instituut dat bevoegd was om onderzoek te doen bij voorvallen (en rampen). De OVV is hiervoor opgericht. Natuurlijk moest de OVV ook bevoegd zijn om onderzoek te doen bij voorvallen die zich voordeden bij Defensie. Maar aangezien Defensie ook werkt met verschillende gekwalificeerde gegevens moesten er ook onderzoekers komen die hiervoor waren gescreend. Op 1 februari 2005 is de OVV opgericht en ik mocht mij een van de eerste onderzoekers van diezelfde OVV noemen. Ik heb veel voorvallen (of ongevallen) mogen onderzoeken en ik heb er heel veel geleerd. Een van de onderzoeken die veel in de publiciteit is gekomen is de brand in het cellencomplex op Schiphol Oost op 27 oktober 2005. Dit onderzoek was een soort 'lakmoesproef' voor de OVV. De OVV moest aantonen dat zij in staat was om dit soort grote (nationale) rampen te onderzoeken. Een reactie op het rapport was dat zowel de minister van Justitie als de minister van VROM hun ontslag hebben aangeboden. De (politieke) impact van het rapport van de OVV was behoorlijk en de OVV had zich op de kaart gezet als nationale onderzoeksautoriteit.

Het cellencomplex op Schiphol Oost.

Goed, ik maak weer een sprong in de tijd en we leven in 2017. Ik was intussen kolonel geworden en ik was weer toe aan een nieuwe functie toen ik een telefoontje kreeg. De vraag was of ik naar Afghanistan wilde om daar hoofd Personeel en Organisatie (Hoofd J1) te worden van de NATO-missie Resolute Support. Ach, je bent 55 jaar en je hebt wel zin in een avontuur dus na overleg thuis heb ik ingestemd. Ik zou van mei tot en met december 2017 worden uitgevonden en tussendoor zou ik een keer met verlof mogen gaan. Begin mei ben ik naar Kabul gegaan en nadat ik goed en wel de functie had overgenomen was het tijd voor een kopje koffie. Mijn kantoor was op het hoofdkwartier van NATO in een container en ik loop rustig naar buiten. Op dat moment hoor ik een explosie en ervaar ik een enorme drukgolf. Dit was een explosie van een, met explosieven geladen, tankwagen die voor de ambassade van Duitsland was gereden. De Duitse ambassade bestond uit twee grote gebouwen waarvan de eerste nu niet meer te gebruiken was. Ik werd door de drukgolf tegen de grond geduwd en hierna wist ik nog beter dat het in Afghanistan erg instabiel was. De aanslag zelf heeft helaas het leven gekost van zo'n tachtig tot negentig omstanders die op het verkeerde moment op de verkeerde plek stonden.

De krater na de aanslag³.

³ Links achter op de foto is wachttoren van het NATO hoofdkwartier te zien.

Ik heb hierna een prima uitzending gehad maar dit moment blijf ik mij altijd herinneren. Daarnaast merk je dat je bij een volgende aanslag, relatief, lauw en koel reageert. Een ander memorabel moment was de expositie van een fotograaf. Hij had bepaalde markante punten in Kabul op foto vastgelegd in 2007 en 2017. In deze vergelijking zag je duidelijk de ontwikkeling (en vooruitgang) die er werd geboekt. Helaas is deze ontwikkeling teniet gedaan door het vertrek van NATO.

In Zwolle als paradedcommandant van de medaille ceremonie voor uitgezonden militairen met de Minister van Defensie en de Commandant der Strijdkrachten

Goed, dan gaan we nu naar de finale van mijn loopbaan.

Gedurende mijn tijd in Afghanistan waren de minister van Defensie en de Commandant der Strijdkrachten afgetreden n.a.v. een onderzoek van de OVV naar de mortierongevallen in Mali (6 juli 2016). Een aanbeveling was dat er een directie veiligheid moest komen op het ministerie van Defensie. Ik heb deze directie opgezet en ik heb mij door alle bureaucratische hobbels gewerkt om dit mogelijk te maken waarna ik op 1 februari 2020 met functioneel leeftijdsontslag ben gegaan.

Hierna heb ik mij gericht op de veiligheid. Op de eerste plaats hebben mijn vrouw ik ons gericht op de veiligheid van kinderen. Wij hebben gedurende een jaar twee kinderen opgevangen als crisis pleegouders. Wij hebben nog steeds contact met de pleegkinderen die we in die periode hebben opgevangen. Daarnaast ben ik verbonden als veiligheidsdeskundige aan het Validatie en Innovatie Punt Asbest. Tenslotte passen wij nu elke dinsdag op de veiligheid van onze kleinzoon van vijf maanden oud.

Aan het einde van mijn Defensie loopbaan

Als afsluiting geef ik deze veteranenpen door aan Joop Verdonk

4 Naamgevingceremonie in Hillegom.

Op donderdag 30 november j.l. werd een naamgevingceremonie gehouden in de theaterzaal van de Culturele Raad in Hillegom. In heel Nederland worden ongeveer 46 viaducten vernoemd naar omgekomen militairen. Met de naamgeving worden militairen, die in het recente verleden, in het kader van de vrijheid hun leven gaven, maatschappelijk zichtbaar gemaakt. De naamgeving in de Gemeente Teylingen is tot stand gekomen in een samenwerking tussen het Veteranenplatform, Rijkswaterstaat, het Ministerie van Defensie en de Gemeentes Teylingen en Hillegom.

Op de eerdergenoemde datum werd het viaduct over de A44 – nabij “Hotel Van der Valk”- bij Sassenheim, officieel de naam gegeven van Soldaat Kees van Rijn, die een inwoner was van de Gemeente Hillegom. Het gekozen viaduct is het meest nabije Rijksviaduct dat beschikbaar was voor de benoeming. De Gemeente Hillegom heeft samen met de Gemeente Teylingen besloten, om het genoemde viaduct te vernoemen als eerbetoon aan Kees van Rijn, die zijn leven gaf voor de vrijheid van ons land. De Gemeentes Teylingen en Hillegom willen hierbij hun respect en dankbaarheid tonen voor zijn dienst en opoffering.

Om 13.45 uur arriveerden de heren Grooters (voormalig voorzitter van de Stichting Veteranen Duin- & Bollenstreek) en van den Houten (voormalig 2^e secretaris van de Stichting Veteranen Duin- & Bollenstreek en algemeen bestuurslid van de Stichting Veteranen Oegstgeest, tevens redactielid van de Nieuwsbrief) bij het gebouw van de Culturele Raad in Hillegom. Bij binnenkomst werden zij welkom geheten door de voorzitter van de Libanon-Vereniging, de heer Bergkamp en de Burgemeester van Hillegom, de heer van Erk. In de zaal bevonden zich verder de vader -95 jaar oud- en de broer en andere familieleden van de omgekomen Unifil-militair, diverse militaire autoriteiten, Unifil-Veteranen en andere genodigden. Een kwintet van de Koninklijke Militaire Kapel zorgde voor de muzikale omlijsting van het geheel.

Om 14.00 uur opende een woordvoester van de Gemeente de bijeenkomst en heette de aanwezigen hartelijk welkom. Vervolgens gaf ze het woord aan de Burgemeester, de heer van Erk, die blij was met de grote opkomst. Aansluitend deelde hij mede, dat de Burgemeester van Teylingen, mevrouw Breuer, hier ook aanwezig had moeten zijn, omdat het viaduct in haar Gemeente ligt, maar dat zij helaas door ziekte verhinderd was, om te kunnen komen. Hij vertelde verder over de jeugdijaren van Kees in Hillegom en van de oproep voor militaire dienst, die Kees begin 1979 gekregen had, waarbij hem de keus werd voorgelegd, om zijn dienstitijd in Seedorf (Duitsland) door te brengen, of om te worden uitgezonden naar Libanon. Kees, die een avontuurlijke instelling had, koos voor Libanon. Daar werd hij –vanwege zijn kameraadschappelijke instelling- door zijn VN-collega's op handen gedragen. In het missiegebied had hij de functie van telexist en hij kwam dus niet zo vaak buiten zijn standplaats. Toen hij een keer een dienst geruild had, om met een truck mee te gaan, om een buitenpost te bevoorraden, waar een goede vriend van hem geplaatst was, sloeg het noodlot toe. Mede als gevolg van de slechte wegen in het gebied, stortte het voertuig in een ravijn, waarbij Kees om het leven kwam. Zijn lichaam werd eind 1979 naar Nederland overgebracht, waar hij onder grote belangstelling van zijn dorp werd begraven in Hillegom. Op een later tijdstip werden zijn stoffelijke resten naar het Ereveld in Loenen overgebracht, waar zijn vader, broer en andere familieleden, elk jaar op 4 mei aanwezig zijn, om Kees te herdenken. Een aantal van zijn collega's van Unifil, zijn daar dan eveneens aanwezig. De Burgemeester was zeer tevreden met de wijze waarop Kees nu voortleeft in de samenleving.

De volgende spreker was Luitenant-Generaal b.d. van Griensven, de voormalige Inspecteur-Generaal van de Krijgsmacht, die momenteel de functie vervuld van voorzitter van het Veteranenplatform (VP). De heer van Griensven hield een mooie toespraak over de Veteranen in de samenleving en vertelde ook, dat voor hen die hun leven geven voor het vaderland, dat vreselijk is –ook voor hun nabestaanden- maar, misschien is het nog erger, dat hun offer vergeten wordt. Dat is bij soldaat van Rijn nu –na bijna 45 jaar- niet het geval en zijn naam zal voortleven. Tussen de sprekers door zorgde het kwintet van de Koninklijke Militaire Kapel voor stemmige muziek.

De Commandant van het Regiment Infanterie van de 44^e Gemechaniseerde Brigade Prins Johan Willem Friso, die indertijd in Zuidlaren gelegd was en waaruit Unifil is voortgekomen hield ook nog een interessant praatje, waarin hij het ontstaan en de reden van Unifil toelichtte. In het begin van de jaren 80 namen maar liefst ruim 9000 Nederlandse militairen deel aan deze missie, waarbij 9 Nederlandse militairen om het leven kwamen en een aantal anderen zwaargewond raakte.

De Burgemeester vertelde, dat het helaas niet mogelijk was, om met 50 genodigden, boven op een druk viaduct het naambord officieel in gebruik te nemen, daarom was gekozen voor de bijeenkomst in het gebouw van de Culturele Raad. Hij nodigde vervolgens de vader en de broer uit, om van een eenvoudig symbolisch monument de VN-vlag te verwijderen, waardoor een kopie van het naambord, dat op het viaduct bevestigd is, zichtbaar werd. Onder luid applaus werd deze handeling verricht, onder toeziend oog van de pers en de aanwezigen. Als laatste spreker kreeg de vader van Kees het woord. Hij was diep onder de indruk van alle aanwezigen en van de eer die zijn overleden zoon ten deel viel en bedankte allen, die aan het eerbetoon hadden meegewerkt. De Burgemeester bood hem vervolgens de kopie van het naambord aan, wat door een zeer emotionele vader werd aanvaard.

De woordvoordster van de Gemeente deelde daarna mede, dat het officiële gedeelte van de ceremonie hiermee beëindigd was en nodigde de aanwezigen uit, voor een

hapje en een drankje, ter afsluiting. Onder het genot van diverse drankjes en warme hapjes, werd nog een tijdje nagepraat en werd met de Burgemeester nog gesproken over het wel en wee van de Veteranen in de Duin- en Bollenstreek en –uiteeraard- in Oegstgeest, terwijl de voormalige “strijdmakkers” van Kees, met het naambord op de foto gingen.

Om 16.15 uur verlieten de heren Grooters en van den Houten de bijeenkomst en keerden terug naar Warmond en Oegstgeest. Rijdend op de A44 passeerden zij bij Sassenheim het viaduct met het opschrift: “Soldaat Kees van Rijn”.

5 Bestuursvergadering SVO.

Op zaterdag 2 december j.l. kwam het bestuur van de Stichting Veteranen Oegstgeest (SVO) bijeen in een bovenzaal van het Dorpscentrum, waar op dat moment ook het “Repair Café” werd gehouden. Dat kwam goed uit, want mocht er in het bestuur iets te repareren zijn, dan hoefde men slechts de trap af te dalen en om hulp te vragen.

Om 11.00 uur opende de voorzitter, de heer Verdonk de bijeenkomst en heette de andere bestuursleden welkom.

Allereerst werden de in- en uitgaande stukken door de secretaris, mevrouw Hermans-Groen, behandeld. Het betrof hier een schrijven over de Militaire Muziek en het eventueel gebruiken hiervan bij evenementen van de SVO en de aangifte van vermissing van de witte anjers bij het Gemeentehuis. De Gemeente staat borg voor de vervanging van de witte anjers en het updaten van het Witte Anjerperkje in 2024. Vervolgens werden de notulen van de vorige vergadering behandeld. Daar waren geen

op- of aanmerkingen over en onder dankzegging aan de vervaardigster, werden zij goedgekeurd.

Bij het onderwerp Stolpersteine legde de penningmeester, de heer Hermans, de voortgang uit. Tot op heden is het niet gelukt, om de zoon van de omgekomen marineman te traceren. Diens toestemming is vereist, om de Stolpersteine te mogen plaatsen. Er zullen stappen worden ondernomen, om de zaak verder uit te zoeken. Zo zal er contact worden opgenomen met de Marine Voorlichtingsdienst.

Voor de Kerst-Saamhorigheidsmaaltijd hebben zich inmiddels ruim 50 personen aangemeld, wat dus betekend, dat dit een groot succes is. De heer Hermans zal de functie van ceremoniemeester tijdens dit gebeuren, op zich nemen en het algemeen bestuurslid, de heer van den Houten, zal met de Hoboko-Groep er borg voor staan, dat het de deelnemers aan niets zal ontbreken.

Verder zullen er op de zondag van 24 december a.s. (Kerstavond) weer lichtjes bij de Oorlogsgraven worden geplaatst. Veteranen en andere geïnteresseerden van Oegstgeest zijn hierbij hartelijk welkom.

De penningmeester behandelde aansluitend het financieel verslag van de Stichting. Dat zag er gezond uit en de SVO kan voorlopig even “uit de voeten”.

Bij het onderwerp; wat verder ter tafel komt, werden nog enkele onderwerpen besproken, zoals een actie van de Rabobank. In toekomstige Nieuwsbrieven zult u meer hierover vernemen.

Het algemeen bestuurslid en bestuurslid voor activiteiten, de heer Dusoswa, had nog een mededeling betreffende het Veteranenduiken. Elders in deze Nieuwsbrief kunt U lezen wat hiermee bedoeld wordt.

Niets meer aan de orde zijnde, sloot de voorzitter de vergadering om 11.15 uur en wenste zijn medebestuurleden een prettig weekend toe.

Voor zij huiswaarts keerden, keken enkele SVO-vertegenwoordigers nog even rond in het “Repair Café”, dat op de benenverdieping werd gehouden. Dat zag er allemaal heel professioneel uit. Gelukkig hoefde het bestuur hier geen gebruik van te maken.

6 Herdenking te Zwartewaal.

Op maandag 4 december j.l. namen de heren Hermans en van den Houten, van de Stichting Veteranen Oegstgeest (SVO) –op uitnodiging van de Unie van Nederlandse Veteranen (UNV) - deel aan een plechtige herdenking in het dorp Zwartewaal op het eiland Voorne en Putten, in de buurt van Den Briel. Deze herdenking wordt jaarlijks mede verzorgd door leden van de UNV. Beide heren zijn daar al jaren lid van.

Om 10.45 uur arriveerde de SVO-afvaardiging op het Station van Barendrecht, waar ze werden opgehaald door de voorzitter van de UNV, de heer Orsel, die vervolgens in de richting van Zwartewaal vertrok, waar men rond 11.30 uur aankwam bij het Monument, dat gesitueerd is aan de Meeldijk no. 2 van de eerdergenoemde plaats. De UNV heeft dit Monument een aantal jaren geleden geadopteerd.

In 2022 hadden de beide SVO-vertegenwoordigers ook al een keer deelgenomen aan deze herdenking en toen was het afgrijselijk koud op de “toendra Voorne & Putten”. Deze keer hadden de weergoden wederom geen enkel medelijden met de UNV-leden en was het wederom behoorlijk koud, maar geleerd hebbende van de vorige keer, hadden beide heren hun kleding aangepast, zodat e.e.a. toch dragelijk was en men de herdenking, zonder onderkoelingsverschijnselen, kon bijwonen.

Om 12.00 uur ving de plechtigheid aan en werd de Oegstgeester deputatie verzocht, om zich aan beide zijden van het Monument op te stellen, voor het brengen van de eerbewijzen. Behalve de leden van de UNV, waren er ook vertegenwoordigers van de Gemeente Voorne aan Zee (de plaatsvervangend Burgemeester, 3 Wethouders en enkele dames van de afdeling ceremonies en herdenkingen), enkele persfotografen en inwoners van Zwartewaal, zodat er in totaal zo'n 25 belangstellenden aanwezig waren, die zich opstelden tegenover het Monument “Verwoest Huis”, waar een

Nederlandse en een Italiaanse vlag, halfstok in de ijskoude wind wapperden. Twee voertuigen met BOA's (opsporingsambtenaren) zorgden er voor, dat de Meeldijk aan beide zijden was afgezet, zodat er geen auto's, de ceremonie konden verstoren.

Sinds 1 januari 2023 heet de voormalige Gemeente Brielle, de Gemeente Voorne aan Zee. De plaatsvervangend Burgemeester van Voorne aan Zee, de heer Rehwinkel, hield een korte toespraak, waarin hij uitlegde, wat zich in de nacht van 4 op 5 december 1944 op deze plaats heeft afgespeeld. De beide bewoners van het pand achter het Monument, de heren Johan en Jan Koene hadden in hun woning een gedeserteerde Nederlandse SS'er en ook enkele gedeserteerde Italiaanse militairen verborgen, maar de SS'er werd opgepakt en hij verraadde de Italianen. De Duitse bezetter viel vervolgens de woning binnen en arresteerde de bewoners, gooide enkele handgranaten in de kelder waar 3 "onderduikers" zich bevonden en stak vervolgens het huis, met de Italianen en de Nederlander er nog in, in brand, waardoor deze allen omkwamen. Een derde Italiaan wist te ontkomen en kon later verslag doen van hetgeen zich hier in de nachtelijke uren had afgespeeld. De beide broers werden -op een later tijdstip- in de duinen bij Rockanje, geëxecuteerd. Als represaillemaatregel werden nog eens 8 inwoners van Zwartewaal, door de Duitsers om het leven gebracht. Het verwoeste huis, werd na de oorlog weer herbouwd en er werd een bescheiden Monument voor geplaatst. Jaren geleden is de overlevende Italiaan nog een keer terug geweest, op de plaats waar het drama zich heeft afgespeeld.

Na zijn toespraak –en na 1 minuut stilte- legde de Burgemeester een krans, waarbij de SVO-leden de eerbewijzen brachten. Ook de Voorzitter van de UNV, de heer Orsel, plaatste een bloemstuk bij het Monument.

Na de plechtigheid begaven de aanwezigen zich naar het Dorpshuis van Zwartewaal, de "Gaffelaar" geheten, waar een uitgebreide lunch werd aangeboden, waarbij koffie en thee werd geserveerd. Vervolgens kreeg men een heerlijke kop soep en werden er diverse belegde broodjes op tafel gezet en kon men uit verschillende drankjes kiezen. Al deze heerlijkheden, deden de geleden kou bij het Monument, al weer heel snel vergeten. Tijdens gesprekken met de Burgemeester en de dames van de Gemeente Voorne aan Zee, kwam o.m. ook het gebeuren (lichtjes op de graven) op Kerstavond bij de Oorlogsgraven in Oegstgeest ter sprake. De Gemeente Voorne aan Zee vond dit een heel mooi gebaar en ter plaatse werd met de Burgemeester en Wethouders afgesproken, dat de het plaatsen van lichtjes bij de Oorlogsgraven in Brielle, ook dit jaar zal worden ingevoerd.

Om 14.00 uur vertrok de UNV/SVO-afvaardiging en werd door de UNV-voorzitter weer afgeleverd bij het station in Barendrecht, om vervolgens met de NS weer terug te reizen in de richting van Leiden. Omdat het volgend jaar, 80 jaar na het gebeuren in Zwartewaal is, wil de Gemeente Voorne aan Zee e.e.a. dan wat groter aanpakken. Wellicht zal een afvaardiging van de Stichting Veteranen Oegstgeest er dan weer bij zijn.

7 Veteranencafé.

Op donderdag 14 december j.l. werd –om 15.30 uur- door een afvaardiging van het SVO-bestuur een gesprek gehouden met de coördinator van het Dorpscentrum, de heer Brouwer. Alle “in en outs” van de aanstaande Kerst-Saamhorigheidsmaaltijd werden nog even doorgelopen en er werden enkele afspraken gemaakt en wensen geuit, zodat de bijeenkomst goed zou verlopen. De grote zaal werd geïnspecteerd en de fraaie kerstversiering en sfeervolle kerstverlichting werden bekeken. Het zag er allemaal zeer uitnodigend uit. De heer Brouwer had goed zijn best gedaan.

Aansluitend was het tevens de laatste keer dit jaar dat het Veteranencafé werd georganiseerd. Tussen 16.00 en 18.00 uur was er gelegenheid om “sterke verhalen” te vertellen en/of ervaringen uit te wisselen, onder het genot van een drankje en (soms) een hapje. Er waren dit keer weer 19 bezoekers m/v, die wederom genoten van de gezelligheid. Ook Wethouder van Tongeren bracht een bezoek aan de Veteranen in de “Bomenzaal” en voelde zich daar weer thuis.

Na al het “kommeliewant” (marineterm) weer opgeruimd te hebben, verlieten de laatste bezoekers, omstreeks 18.15 uur tevreden het Dorpscentrum.

8 Oudejaarsbijeenkomst Gemeente Oegstgeest.

Op maandag 18 december j.l. hield de Gemeente Oegstgeest –van 20.00 t/m 22.00 uur - een drukbezochte Oudejaarsbijeenkomst in de Raadszaal van het Gemeentehuis. Zo'n 200 personen namen deel aan deze bijeenkomst. Het complete bestuur van de Stichting Veteranen Oegstgeest (SVO) was deze keer aanwezig. Bij binnenkomst werden de gasten verwelkomd door de Burgemeester, de heer Jaensch en het voltallige College van Wethouders. In de Raadszaal stonden de drankjes en snacks al klaar en gezellig in een hoekje gezeten, sloeg het SVO-bestuur deze bijeenkomst nieuwsgierig gade. Toen het grootste gedeelte van de bezoekers in de zaal binnen was, kwam de Burgemeester ook naar binnen en maakte nog even snel een foto van het SVO-gezelschap. Per slot van rekening krijg je niet elke dag een compleet Veteranen-bestuur “over de vloer”.

Om 20.30 uur hield de Burgemeester een mooie toespraak, nadat hij de aanwezigen hartelijk verwelkomd had. Hij vertelde over het verleden van Oegstgeest en haalde een aantal interessante gebeurtenissen aan. Ook de verdere toekomstplannen van de Gemeente werden uitvoerig belicht en de Burgemeester vertelde over alle dingen, die daar bij komen kijken. Natuurlijk werd uitgebreid aandacht geschonken aan hetgeen er momenteel aan de hand is, in Israël en Oekraïne.

Er waren ook wat vrolijker dingen, zoals het uitreiken van 2 onderscheidingen aan mevrouw Bolten-Rempt, n.l. de Gouden K, een landelijke prijs die aan maximaal 10 personen in Nederland is uitgereikt en de Erepennen van de Gemeente Oegstgeest.

Burgemeester Jaensch noemde alle culturele activiteiten, die mevrouw Bolten-Rempt in de loop der jaren voor Oegstgeest had gedaan en dat waren er behoorlijk wat. De gedecoreerde was duidelijk ontroerd, door het eerbeton wat haar ten deel viel en nadat zij de beide versierselen kreeg opgespeld, zei ze: “Ik loop hiermee als een kerstboom door het dorp”.

Na de toespraak werd de Burgemeester verzocht, om even naar de hal te komen, om het middelpunt te vormen van een “statieportret” met het SVO-bestuur. De heer Jaensch voldeed welwillend aan dit verzoek. De foto werd natuurlijk gemaakt door de “Hoffotograaf der Veteranen”, de heer van Elk.

De bijeenkomst werd overigens opgevrolijkt door een Combo van het bestuur van het Nederlands Studenten Orkest, die voor stemmige muziek zorgden. Ook was op een drietal grote beeldschermen te zien, wat de leden van de Gemeenteraad zoal gedaan hadden, op het gebied van Public Relations.

Om 21.30 uur hield de SVO-delegatie het voor gezien; zij verlieten de zaal nog voor de hartige hapjes –die Slagerij van der Zalm altijd voortreffelijk verzorgd- door het bedienend personeel werden rondgebracht. Zij keerden terug naar huis, om zich voor te bereiden op de Kerstsaamhorigheidsmaaltijd, die er aan zat te komen.

9 Kerst-Saamhorigheidsmaaltijd.

Op woensdag 20 december j.l. werd de zogenaamde Kerst-Saamhorigheidsmaaltijd gehouden in de grote zaal van het Dorpscentrum in Oegstgeest.

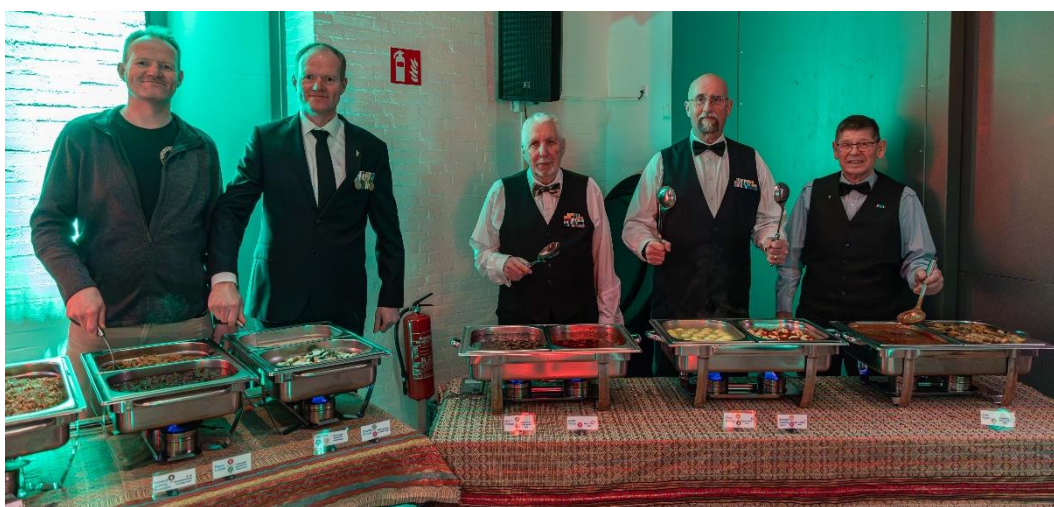
Voorafgaande aan het bovengenoemde gebeuren deden enkele leden van de Hoboko-groep, aan het begin van de middag, nog enkele inkopen. Zo werden pakken met ijs, flessen met advocaat en spuitbussen met slagroom aangeschaft en opgeborgen in de koeling van het Dorpscentrum. Korte tijd later waren ze behulpzaam om de bakken en andere zaken voor de maaltijd, die de cateraar uit Sassenheim alvast naar de grote zaal kwam brengen, gereed te zetten en de buffettafels stemmig te bedekken.

De Hoboko-groep, wiens naam is afgeleid van de vroegere dienstvakken Hofmeester, Bottelier en Kok bij de Koninklijke Marine, is overigens een vaste groep van Veteranen, die bij allerlei evenementen een gedeelte van het logistieke gebeuren voor hun rekening neemt. Vaak gebeurt dat in aangepast tenue.

Omstreeks 17.00 uur betraden de eerste van de 55 deelnemers de gezellige zaal, die in kerstsfeer was ingericht en waar ze welkom werden geheten door het bestuur van de Stichting Veteranen Oegstgeest (SVO).

Nadat de glazen waren gevuld en iedereen zijn plaats had ingenomen, sprak de penningmeester, de heer Hermans, die deze avond fungeerde als ceremoniemeester, de aanwezigen toe en wenste hun, behalve een gezellige avond, ook een smakelijke maaltijd toe. In zijn toespraak bedankte de heer Hermans ook nog de leden van het inmiddels opgeheven bestuur van de Stichting Veteranen Duin- & Bollenstreek (SVD&B), die het mede mogelijk hadden gemaakt, dat deze Kerstsaamhorigheidsmaaltijd kon plaatsvinden. Er werd verder nog een minuut stilte gehouden, voor de leden van onze stichting, die ons in 2023 ontvallen zijn. Dat zijn Jacques Ramak, Henk Wups, Jan Zandvliet en Sjef Rooijackers. Mogen zij rusten in vrede. Na de toespraak gingen de aanwezigen vervolgens tafel-voor-tafel langs het buffet, dat door Toko Lyang Lyang uit Sassenheim was opgesteld en waar de leden van de Hoboko-groep er borg voor stonden, dat de borden gevuld werden met een keur aan Oosterse heerlijkheden.

De leden van de Hoboko-groep werden deze keer bijgestaan door 2 stagiaires, n.l. de gebroeders Dusoswa, die lieten zien, dat zij uitstekende “opscheppers” waren en dat bedoelen we uiteraard zeer positief. Terwijl op een groot scherm de verrichtingen van de SVO in de afgelopen jaren werden geprojecteerd, begeleid door sfeervolle (kerst)muziek, genoten de aanwezigen van de maaltijd.

Rond 19.00 uur werden de borden afgeruimd en was het tijd voor ijs met slagroom en een stevige dosis advocaat. Ook dit product vond gretig aftrek bij de aanwezigen.

Tot slot werd nog koffie en thee geserveerd en tegen 20.00 uur begonnen de tevreden gasten de grote zaal weer te verlaten, om huiswaarts te keren. De Hoboko-groep bleef nog even in het Dorpscentrum, om de dames van de bediening met het opruimen te helpen, een geste die altijd zeer op prijs wordt gesteld. Uiteindelijk verlieten ook zij de grote zaal, om met een goed gevoel huiswaarts te keren en om terug te kijken op een zeer geslaagde avond.

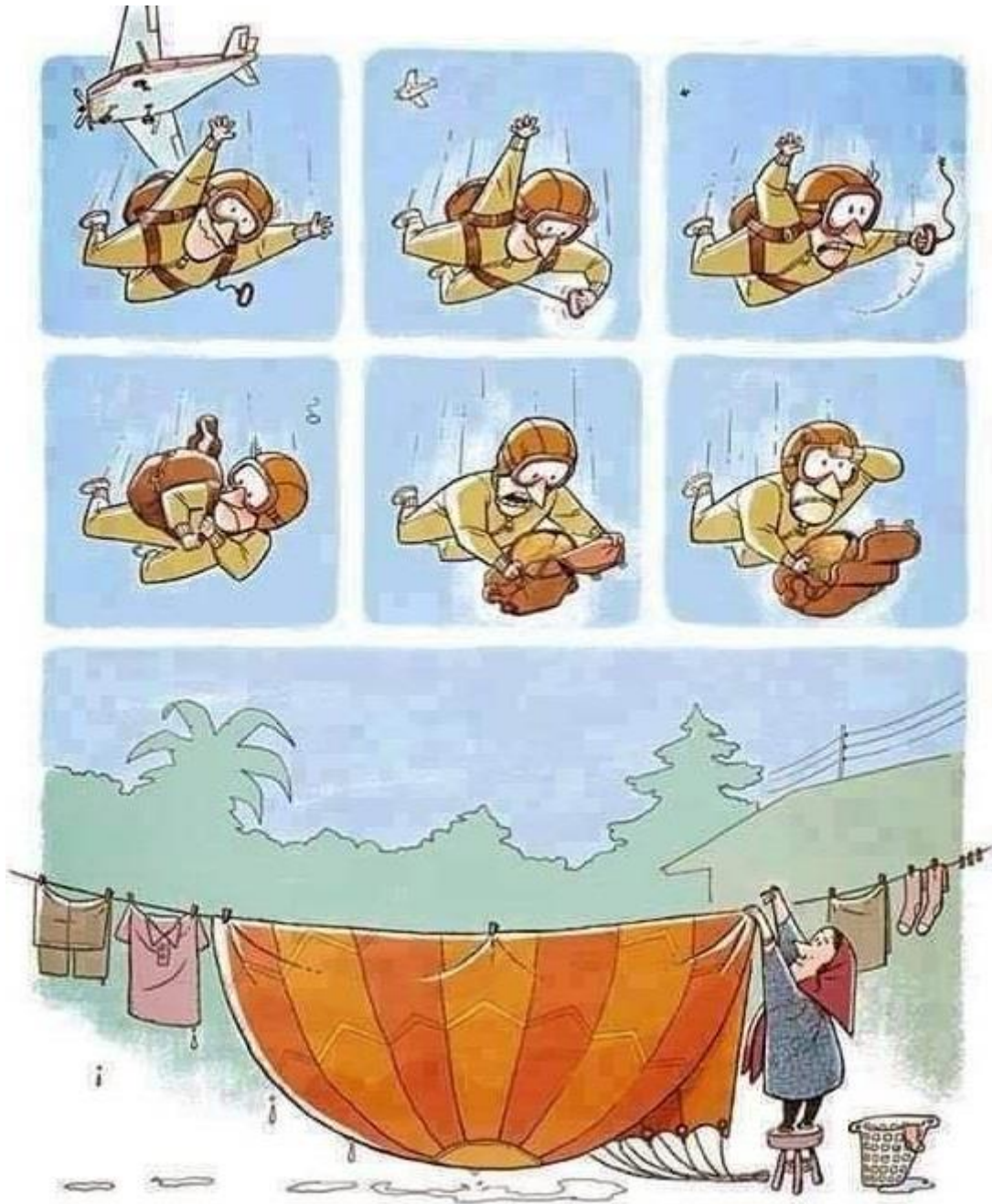
10 Lichtjes op de Oorlogsgraven

Op zondag 24 december j.l. werden –omstreeks 16.30 uur- op de Begraafplaats bij het Groene Kerkje weer lichtjes geplaatst bij de 19 Oorlogsgraven. Het voltallige bestuur van de Stichting Veteranen Oegstgeest (SVO) was hierbij aanwezig en nadat alle “grafkaarsen” waren geplaatst en aangestoken, werd aansluitend een eerbewijs gebracht en 1 minuut stilte gehouden. Het eerbetoon ging deze keer “niet van een leien dakje”, want de harde Westenwind blies de kaarsen voortdurend uit. Telkens weer moesten ze aangestoken worden. Wellicht moet volgende keer naar een andere oplossing worden gezocht, wil dit eerbetoon een waardig vervolg krijgen.

Behalve de vertegenwoordiging van de SVO waren er ook nog enkele andere geïnteresseerden aanwezig. Overigens vindt het “lichtjesgebeuren” niet alleen plaats in Oegstgeest. In verschillende Gemeenten in Nederland gebeurt dit ook. Een mooi en respectvol eerbetoon!

11 Humor in Uniform.

12 Fotocollage

